

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac Limitationibvs

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla CCCLXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

D. Petri Duen.

- 5 Quinto limita, non procedere in adoptiuis filijs petentibus successione: quia appellatione filiorum in hac materia non veniunt filij adoptiui. Vt in c. presentia. & ibi not. Docto. de probat. & in l. fideicommissum. ff. de condi. & demonstrat. facit quod supra dixi in regula lx xxvij. in ij. limitatione. & ita etiam tenet Pet. Rebuffus in d. glo. ij. nu. 27.
- 6 Sexto limita, in spurijis, & in alijs naturalibus quibus non debetur bona paterna, nec legitima in illis: & sic eis non debet fieri prouisio. Vt in l. j. & per totum. C. de naturalibus liberis. Bar. in l. si. C. de alien. liber. Quod de æquitate canonica non procedit. cap. cum habere. de eo qui duxit in matrimo. quam polluit per adulte. Et pro ista opinione est tex. de iure regio in l. viij. tit. xij. par. vi. Circa quam limitatio. vide. l. ix. & x. Tauri. & ibi doct. D. de Couar. in Epitome de sponsal. in ij. par. c. viij. §. vi. per totum.
- 7 Septimo fallit, in alimentis præteritis: quia in illis non competit alimentorum priuilegium. Vt in l. de alimentis. C. de transactio. & sic in illis appellari potest, & appellatio recipitur. Ita tenet Specul. in tit. de appe. §. in quibus. nu. 11. Quam limitationem intellige vt per Feli. in c. cum dilecta. nu. 16. de rescrip.
- 8 Octauo limita, quando collateralis peteret hæreditatem fratris aut consobrini, tunc non fit prouisio: quia fratri non censetur hæreditas quasi debita sicut hæreditas patris, vt in l. in suis. C. de libe. & posth. quod est verum quancumque collateralis peteret hæreditatem consanguinei ab intestato: secus si eam peteret ex testamento. Ita concludit Petrus Rebuffus in d. gl. iij. nu. 32.

REGVLA CCCLXVI.

FILIVS spurius de iure civili, nec inter viuos, neque in vltima voluntate potest aliquid capere de bonis parentis. Hanc regulam probat tex. in Authen. quibus modis natur. effici. sui. in §. si. col. 2. 7. tex. in l. j. & in Authen. licet. C. de natu. libe. & in Authen. ex complexu. C. de incestis nupt. De iure regio est tex. in l. x. tit. v. libr. 1. fori. & in l. x. tit. xij. par. vi. Circa quam regulam vide Bar. in l. si. ff. de his quibus ut indig. & in l. si quis ex bonis. & ibi Doct. de vulga. & pupil. Abb. & Doct. in c. cum haberet. de eo qui duxit in matrimonium quam pol. per adult. Deci. in c. in presentia. num. 105. cum sequen. de probatio. Cisuentes. & docto. in l. ix. & x. Tauri. Pala. Ruuios in repeti. c. per vestras. §. x. Roderi. Zarez in lect. l. j. titu. v. lib. iij. fori. fol. 86. pag. 2. versicu. qui autem dicantur filij spurij, vsque ad fin. D. de Couarru. in Epitome de sponsalibus. in 2. par. c. viij. §. v. & vi. Guliel. Benedi. in repe. c. Raynutius. in verbo, & vxorem nomine Adelastam. decisione quinta. nu. 122. cum sequen. Segura in repeti. l. cohæredi. in §. cum filie. nume. 122. ff. de vulgari. Ang. de Gambel. in tract. de testamen. in glo. lxxxv. Ioan. Bessantium in consuet. Aluernig. c. xij. de successio. & testamen. art. xj. Mar-

xxj. Matth. de Afflict. in decisio. Neapol. decis. xcvj. Chassa. in consuetu. Burg. in tit. § Des successions. Rubr. viij. §. iij. fol. 284. col. ii. nu. 1. cum alijs, Bermondum in tracta. de publicis concubinarijs. pag. 310. ver. improprie Papa. a nu. 1. vsque ad nu. 5. Nicola. Boer. in decis. cccxxvii. Nicola. de Vbal. in trac. de successio. ab intestato. in j. par. nu. 44. cum alijs. Marti. Lauden. in tract. de legitimatio. oc. nu. 72. cum alijs. Ioan. Guald. in tract. de arte testandi. tit. j. caut. xliij. per totam. Ioan. Gario. in repeti. l. j. num. 101. cum alijs. C. de secun. nup. Parisi. in consi. xi. nu. 10. lib. ij. Jacobi. de S. Georg. in l. que testamentum. nu. 5. cum alijs. ff. de prob. Ioan. Bapti. de Caccialupis in repe. l. si qua illustis. nu. 69. cum alijs. C. ad Orphicia. Ioan. Corasi. in l. hæres instit. nu. 5. C. de impube. & alijs. Bar. Solum consi. lxxix. vol. j. Corne. in consi. xxv. & in consi. cccx. vol. j. & in consi. cccxvii. lib. iij. Alex. in consi. lxxxiij. lib. iij. & in consi. cl. lib. iij. idem Corne. in consi. cccxxvj. lib. ii. Lauren. Calca. in consi. lxxj. Rolandi. Bono. in tract. de testa. Rub. xvij. Ex quibus omnes amplia, & limita sequentibus modis.

Amplia primo tantum procedere, quod non valeat statutum disponens spurios ex testamento, vel alia ultima voluntate posse succedere patri suo: quia statutum præberet occasionem fornicandi. l. comenire. ff. de pact. dotali. c. quemadmodum. de iureiuran. Ita tenet Frede. de Senis. in consi. cclxv. nu. 1. & in consi. cclxxvij. Are. in l. cunctos populos. nu. 15. & Bal. nu. 11. C. de summa tri. idē Are. in l. testamenti factio. ff. de testamen. Ias. in l. ait prætor. in prin. nu. 11. ff. de iureiuran. Baritho. Soci. in consi. xcv. nu. 9. libr. iij. Deci. in c. ij. in ii. lect. in ii. no. de consti. Et hanc dicit commu. opi. Ioan. Bapti. de Caccialupis in repe. d. l. cunctos populos. nu. 170. Deci. in c. in presentia. nu. 124. de probatio. Ioan. Guald. in tract. de arte testandi. in tit. j. caut. xliij. nu. 1. Ferdina. Loazes in tract. de matrimonio. in ij. dubio. in ij. fundamento pro patre negatiua. num. 7. vbi adducit alios quam plures doct. dicentes eam communem, idem Loazes in tract. de conuersione Paganorum: col. xxii. nu. 7. versic. ex hac ratione. Nicola. Boeri. in decis. cccxxvij. nu. 9. Guliel. Benedic. in repe. c. Raynutius in prin. nu. 39. & hanc opi. tenet Bermondus in d. tract. de publicis concubi. pag. 344. a nu. 63. vsque ad nu. 65. Pala. Ruuios in l. ix. nu. 6. in ll. Tauri.

Amplia secundo, vt hæc nostra conclusio non solum procedat de iure ciuili, verum etiam de iure diuino? Vt habetur Genesis. 21. c. vbi dictum est Abraham, eijce ancilla, & filium: quia non erit hæres filius ancillæ cum filio liberæ. quod idem attestatur Apostolus ad Galatas iij. c. Quod dictum etiam obseruatur de iure canonico: vt in c. non omnis. xxxij. q. ij. & in c. dicat aliquis. xxxij. q. iij. & refert Augustin. in c. quid est. xxxv. q. vij. vbi dicit, quod ex lege Dei statutum est quod illi qui ex incestuoso coitu nascuntur, nullo iure parentibus succedant.

Amplia tertio, quod si spurio aliquid relinquatur, id a lege legitimis

D. Petri Duen.

simis liberis vel cognatis proximioribus defertur. Ita tenet Bal. & ibi Sali. in l. j. per tex. ibi. C. de natura. lib. Bar. in l. si. ff. de his quib. vt indig. l. af. nu. 9. in l. ij. C. de hæred. insti. & eam dicit communem Alex. in l. hæreditas. C. de his quib. vt indig. & in consi. lxxviii. no. 6. vol. iij. Eandem opi. vbi notab. eam examinât, tenet Bermondus in d. tractat. de publi. concubi. pag. 318. nu. 21. versi. ego autem pto contrarium. Sed si venientes ab intestato agere noluerint, vti dissimulauerint, vel tacuerint intra duos menses, inuadit fiscus taliter res. ita probat tex. in l. j. in §. quibus tacentibus. C. de natura. liberis. & ita expresse per illum tex. tenet Bal. in l. certum. nu. 17. versi. sed pone bastardus. C. vnde legi. Bermondus in d. tracta. pag. 318. nu. 7. Rolandinus Bonon. in tract. de testam. Rub. xvij. nu. 1. Ludo. de Sardis in tract. de naturalibus liberis: in fi. in versic. secundo videndum est, nu. 1. Ioan. Garronis in rep. l. j. nu. 101. cum aliis. C. de l. cun. nup. Et pro ista opi. est. tex. in l. x. tit. xiiij. par. vi.

4 Amplia quarto, quod si instituat spurius, talis institutio est ipso iure nulla: cum ipso iure sint incapaces. Vt in Auth. quib. modis natura. effici. sui. in §. si. collat. vij. & in Auth. ex complexu. C. de incest. nup. & in l. si spurius. ff. vnde cognat. & in l. si pater. & ibi gl. & in l. nec apud. C. de hæred. institu.

5 Amplia quinto, ut tales filij non possint præscribere sibi relictum a patre. Ita tenet Bal. in l. id quod pauperibus. col. si. C. de rei vend. ca. pro qua opi. allegat gl. nota. in l. nemo. ff. de vsucap. pro leg. vbi probatur, quod spurius vel alias incapax non potest præscribere tali præscriptione in qua requiritur titulus, prout in vsucapione, & præscriptione longi temporis, si voluerit præscribere tanquam sibi relictum ab eo a quo capere non potuit. Eandem opinionem tenet Salice. in d. l. nemo dicens, istud procedere etiam si iusto errore putasset se esse legitimum: & ita intelligit gl. idem tenet ipse Sali. in l. j. C. pro hæred. Eandem opi. tenet Alex. vbi hoc duobus fundamentis comprobatur, in consi. lxxviii. nu. 7. vol. iij. Bermondus in tract. de publicis concubinariis. pag. 315. nume. 16. Cor. in consi. cccxxxv. nu. 4. vol. ii. Fran. Balbus in tracta. præscriptionum, in iij. par. iij. partis princ. q. xviii. per totam. & in repe. l. Celsus, in j. par. nu. 5. ff. de vsucapi.

6 Amplia sexto, quod si pater in testamto mandaret bona sua vel partem distribui inter pauperes vel coniunctos, vel illis executor viderit distribuenda, non poterit executor eligere spurium. Ita tenet Bal. in l. id quod pauperibus. C. de episco. & cleri. nu. 74. q. xxxij. Ratio est: quia spurius non venit appellatione coniunctorum, nec executor poterit illa bona distribuere contra prohibitionem iuris in personam prohibitam, ne concedatur per indirectum quod prohibetur directe: & si distribuere spurio, videtur esse relictum a patre, quia factum executoris exequentis voluntatem iudicatur idem cum facto testatoris: vt in l. vnū ex familia. in §. si de falcidia que ratatur. ff. de lega. ii. vbi dicitur, quod electus non dicitur capere ab illa

illo qui eum eligit, sed ab illo cuius iussu electus fuit. Eandem opinio-
 nem tenet idem Bal. in l. ab eo. C. de fideicom. & pro ista opi. est tex. in
 l. si his qui. ff. de vulgari. vbi qui non potest capere per se, nec alio
 mediante: nec enim videtur datum arbitrium executoris, ut dispo-
 nat contra ius: ut in l. quanquam. ff. de ritu nupri. & in l. Lucius. ff.
 ad municipia. & pro ista opi. est tex. in d. l. j. C. de natura libe. ean-
 dem opi. tenet Cor. in cons. cccxxvj. nu. 10. vol. ii. Bermondus in tract.
 de publicis concubinariis, pag. 311. nu. 8. Ioan. Guald. in tracta. de
 testandi: tit. j. caute. xiiij. nu. 9. Guliel. Benedict. in repe. c. Rai-
 nus. in verbo, & uxorem nomine Adelsiam in v. decisio. nume.
 11. de testam. Pala. Ruuios. in l. ix. nu. 16. Tauri. Alex. in consi.
 l. i. nu. 1. vol. vii. Lauren. Calca. consi. lxxij. nu. 7. Quam amplia-
 tionem declara. ut per Nicola. Boerium ubi ponit Docto. tenentes
 contrariam in deci. cccxxvii. nu. 14. & 15.

Amplia septimo, habere locum e conuerso: nam ita eodem modo
 pater non succedit filio. Ita concludit Bal. in Auth. licet. C. de na-
 turalibus liberis. quia inter eos nullum ius agnationis uel cognatio-
 nis reperitur: ut notatur in l. hac parte. & in l. si spurius. ff. unde co-
 gno. Hanc opi. tenet idem Bal. in l. j. C. de episco. & cleri. & ante
 eum tenuit Azo in Summa. C. de hæredibus institu. & C. de legi-
 ti. hæredib. Barto. in l. fin. nume. 5. ff. de his quibus ut indignis. Gu-
 liel. Benedictus in repe. cap. Rainutius. in verbo, & uxorem no-
 mine Adelsiam. decisio. v. nume. 133. Iaf. in §. poenales. nume. 61.
 Insti. de acio. vbi pro hoc allegat tex. in d. authen. l. licet. Hanc
 etiam opinionem tenet Matthæus. in tract. de successiombus ab in-
 testato. in ii. memb. ii. articu. princ. nume. 6. Bermondus in tracta.
 de publicis concubinariis, pagina 157. nume. 77. versicu. & e con-
 uerso notare ubi hoc notabiliter declarat. Alexand. ubi allegat
 Barol. in aliis locis idem tenentem, in consil. cl. nu. 6. libri. ii. Chas-
 saneus in consuetud. Burgun. in titu. (Des successions.) Rubric.
 vij. §. primo. num. primo, & secundo, fol. 183. colum. ij. Ioannes Ba-
 pti. de Caccialupis in repe. l. si qua illustris nume. 77. C. ad Or-
 ficia.

Amplia octauo, quod tales filij spurij non succedunt parentibus
 ex parte patris ab intestato. Ita probat tex. in d. l. j. in fine. C. de na-
 turalibus liberis. & in l. si spurius. ff. unde cogno. & ita expresse tenet Ci-
 rius in Auth. itaque. C. commun. de successio. & in l. si qua illu-
 stris. C. ad Orficia. Ioan. Faber in §. nouissime. Insti. eod. tit. Ioan.
 Bapti. de Caccial. in repe. d. l. si qua illustris nume. 79. & hanc opi.
 tenet Ludo. de Sardis in tract. de natu. libe. in §. de successione spu-
 riorum. in vij. q. nu. 12. Cifuentes. in l. ix. Tauri. nu. 4. De iure regio
 probatur in l. xii. ij. xij. par. vi. Quid in filijs clericorum locum
 non habet. quia nec ab intestato nec ex testamento succedunt pa-
 rentibus ex parte patris: ut in l. xxii. tit. ij. lib. j. ordina. & in l. ii. ti-
 tit. lib. v. ordina. que ll. approbantur etiã per l. ix. Tauri. & ibi hoc
 tenet Cifuentes. nu. 12.

- 9 Amplia nono, habere locum in filio incestuoso : nam filius incestuosus scilicet natus ex consanguineo, & consanguinea, non succedit parentibus. Ita tenet gl. & ibi communiter Doct. in d.l. si qua illustris. in gl. in ver. cum legitimis. & in §. nouissime. Insti. ad Ophticia. tex. in l. xi. tit. xvij. par. vii. & pro ista opi. est tex. quē innotat, & intelligit. Cifuentes in nu. 11. in d. l. ix. Tauri. Roderi Xerez in gl. i. tit. vi. lib. iii. Fori. fol. 95. pag. i. vers. hæc in successione parentum. & hanc esse commu. opi. tenet Baptista de Caccialupo in repe. d. l. si qua illustris, nu. 96.
- 10 Amplia decimo, habere locum in filiis adulterinis ? Vt est textus quem ibi ad hoc notat Cifuentes, nu. 2. in d. l. ix. Tauri.
- 11 Amplia undecimo adeo procedere, quod talis filius non poterit aliquid a patre capere ex lucratiuo contractu aut oneroso, per se neque per interpositam personam. Vt in l. j. & ibi gl. Ci. Bar. Bal. & Sali. C. de natu. libe. licet contrarium teneat gl. ij. in l. qui testamentum. ff. de probatio. quæ in contractu oneroso contractum dixit. quam sequitur Bal. in l. si is qui. ff. de vulga. & pupil. sed illam gloss. reprehendunt ibi Iacobus Butri. Sali. & Flori. ne per hanc modum faciliter fraus fieri possit de contractu ad contractum. Hanc opi. tenet Io. Guald. in tract. de arte testandi, tit. j. caute. xiiii. num. 7. Cuiuslibet. Benedi. in repe. c. Rainutius, in vers. & vxorē nomine Adelasiam, in decisi. v. nu. 129. Aret. in l. si is qui ex bonis. nu. 6. in ff. de vulg. & pupil. Bermondus, vbi eam notabiliter intelligit, in tract. de publicis concubinariis : pag. 325. nu. 32. vers. & prædicta conclusio. Iacobi. de Sancto Georg. vbi eam notabiliter declarat & gl. ibi, quæ communiter vt supra dixi reprobat, in d. l. qui testamentum. nu. 8. cum seq. ff. de probatio.
- 12 Amplia duodecimo procedere, ut neque substitui possit per patrem. Quod procedit in substitutione vulgari : quia virtute talis substitutionis non potest succedere, ratio est : quia directe, & non per interpositam personam per vulgarem succeditur patri, cum sit eius testamentum : vt in prin. Insti. de vulga. Et istud procedit etiam quando pater grauasset filium naturalem, & legitimū restituere hereditatem spurio : quia per istam fideicommissariam succedere non posset : cum per illam succedatur in bonis testatoris per mediā personam instituti : vt in l. coheredi. in §. cum filia. ff. de vulga. in quibus bonis spurius est incapax. si uero spurius fuerit legitimo filio substitutus pupillariter, tunc eueniente casu substitutionis admittetur ex expressa pupillari ad bona impuberis tantū : ad quæ bona spurius est capax, etiā ex dispositione patris, quia licet sit prohibitus succedere patri, non tamen prohibetur succedere fratri : ut est textus in l. si his qui ex bonis. ff. de vulga. & pu. Et hanc distinctionem posuit gl. singu. in Auth. quibus modis natura. efficiant. fut. in §. si in verbo, participium. collat. vij. sequitur D. Couaruias in iiii. Decret. in ii. parte, cap. viii. §. v. numero 4. Cuiuslibet. Benedi. in repe. c. Rainutius, in verbo, & vxorem nomine Adelasiam, decisi. v. nu. 128. Eam

13. Eandem opi. vbi eam notabiliter examinat, tenet Bermondus in tract. de publici. concubina pagi. 316. nu. 77. ver. sed an spurius, Amplia decimoterio, qd si pater cum non possit aliquid relinquere filio spurio, donavit bona sua ecclesie, & ecclesia postea donavit spurio, non valet donatio quia secunda donatio præsumitur remuneratio, quæ non potest fieri in persona spurij. Ita tenet Bald. in l. eam quam, nu. 40. C. de fideicommiss. quem sequitur Pala. Ruui. in repe. rub. de donation. §. xxx. nu. 14. vbi dicit esse valde notandum, & vidisse in pract. Facit etiam quod notat idem Pala. Ruui. in d. l. v. §. lxxvij. num. 19. Sed Bal. vbi supra, cõcludit, qd si ecclesia in finem vel cui donatum est a patre, postea donaret spurio intuitu pietatis & paupertatis, vel expressa causa remunerationis, talis donatio possit sustineri de iure. & ita expresse tenet Alex. in consi. lxxij. numero 1. volumi. 7. Bermondus in tracta. de publicis concubinitis. pag. 112. nume. 10.

14. Amplia decimoquarto, vt talis filius non succedat in feudum. Ita tenet Bal. in consi. ccvij. nu. 1. vol. 2. pro qua opin. est tex. in cap. 1. in §. naturales si de feudo defunct. conten. sit inter do. & agnat. v. l. Eandem opin. tenet Io. Andr. in c. lator. & in c. per venerabile. qui filii sint legit. Pala. Ruui. in repet. c. per vestras in §. x. nume. 4. Bellam. in decisi. 742. substitu. de dona. Bermondus in tracta. de publicis concub. pag. 311. nu. 60. Facit supra dixi, in reg. 360.

Limita primo nõ procedere, quãdo filius spurius instituitur sub conditione, scilicet si legitimabitur, quia tunc bene valet talis institutio. Ita tenet Bal. Imo. & Alex. in l. Gallus, in §. instituens, ff. de libe. & posthu. Albe. in l. libertas testamento, per illum text. ff. de manumiss. testa. & in l. quod conditionis ff. de donat. cau. mort. pro qua opin. est glo. in l. si in 6. intelle. ff. de reg. Caton. quã ad hoc allegat Bal. in l. feruus. C. de leg. facit etiam tex. in l. in tẽpus, ff. de heredi. instit. & in l. sicut. & ibi gl. in prin. ff. de quib. mod. v. usufruct. amitt. Et hanc opin. dicit esse comm. Lancel. Deci. in d. §. instituens & ibi lal. num. 5. & Io. Gual. in trac. de arte testandi, ti. 1. cau. 14. nu. 15. & Carell. Corta in ver. spurius, el 3. & Curt. Iun. in consi. lxxxiiij. nu. 3. Lancel. Galiau. in rep. l. Gallus in §. & quid si tantum, nu. 4. ff. de libe. & posthu. Et pendente conditione legitimacionis spurius potest petere honorum possessionem, ex qua obtinebit administracionem hereditatis, antequam legitimetur, vt in l. si quis instituatur heres. & ibi Bar. & alij Doc. ff. de hæred. instit. idem tenet Bal. in l. si ff. de his qui sunt sui vel alien. iur. D. Couarruias in Epitome, de sponsalib. in 2. par. cap. 8. §. v. nume. 12. Pala. Ruui. in repe. Rub. de donationib. §. xxxix. numero 4. Fran. Curt. Iun. in dicto consi. 84. nu. 4. Io. Gual. vbi refert alios doct. contrarium tenentes, in dicta cautela 14. nu. 15.

Limita secundo, non procedere in nepote: nam nepos legitimus & naturalis ex filio spurio, deficiente prole legitima, potest ab auo hæres institui. Ita tenet Bartol. nume. 2. Imol. & Alexand.

D. Petri Duen.

Areti. & Iaf. in l. Gallus in §. quid si his. ff. de liberis. & posth. idem Bartol. in consil. cxviii. incip. odiosus habens filium. vbi dicit quod ita fuit iudicatum. Pan. in c. cum haberet. de eo qui duxit in matris. mo. quam poll. per adulter. vbi concludit. quod licet pater non possit instituire filium spurium. non tamen prohibetur ab auo. Hanc opinionem dicit esse communem Iaf. in l. hereditas numero. C. de his quibus vt indignis. Alex. in consil. lxxiii. nu. 2. lib. 3. & ibi Carol. Molinæ. in eius addit. Dec. in consil. ccccclxii. nu. 17. & 18. Coeneus in consil. xxv. nume. 10. volu. 1. Ioan. Gual. in d. caut. xliij. nume. 12. Bermondus in tracta. de publicis concubinaris. pag. 3. 6. nume. 65. ver. apud Legistas difficilius oritur dubitatio. vbi ea ibi mouet. & in pag. 350. nu. 70. eam determinat. Nicol. Boer. in deci. 107. numero 16. per gloss. quam ibi Doctor. sequuntur in d. l. si. C. de natural. liber. Didacus del Castillo in l. ix. in glo. in verbo. ex testamento in legibus Tauri Gulel. Benedict. in repetitio. c. Rainur. in verbo. & vxorem nomine Adelasiam. deci. v. nu. 13. Hanc etiam dicit communem Roder. Xuares. in lect. l. ix. titu. xi. lib. 1. Fori. fo. 73. pag. 2. vers. consideratum & in lectura. l. j. titu. 6. lib. 3. fori. fo. 88. pag. 2. vers. circa hoc queritur de pulchra quest. licet contrarium videatur tenere Chass. in consuetu. Burgun. in ti. (Des hies) rub. 3. §. 1. fol. 113. col. 4. numero 70. sed in effectu ibi tenet communem opinionem. quia debet intelligi opinio eius stante prole legitima. prout in effectu concludit Iafon. ad quem se remittit in d. ca. l. hereditas.

Quæ limitatio in nepote nato ex filio incestuoso non procedit. secundum Bald. per text. ibi in l. si quis incesti. nume. 2. C. de incestis nup. quem dicit esse vnicum idem Bald. in cap. in presentia. numero. 35. de probation. Hanc opin. tenet Ant. Corfet. in singu. inci. hæres. el 4. Hippol. in singu. cxliii. Alex. in d. §. quod si his. & eam dicit esse communem. Salicet. in d. l. si quis incesti. hanc etiam tenet Cifuentes in l. ix. nu. 7. Tauri Docto. Couarruu. in Eptome. de spofalibus. in secunda parte. cap. 8. §. v. nume. 30. Bermondus in tractatu. de publicis concubinaris. pag. 35. nume. 70. vers. ista conclusio indubitanter procedit. Guleilm. Benedict. in repe. cap. Rainur. in verbo. & vxorem nomine Adelasiam. decisione 5. nume. 131. Coeneus in consilio xxv. numero 15. vol. 1. Castillo. in d. l. ix. Tauri. verbo. ex testamento. Roderi. Xuares in lectu. l. primæ. ti. 6. lib. 3. fori. fol. 89. pagina 1. licet contrarium teneat Paul. de Castr. in filio incestuoso. in d. §. quod si his. nu. 6. ad quem respondit Rod. Xuares vbi supra. & ab opi. Bal. velit recedere Iaf. in d. §. quod si his. nume. 25. eandem opi. Bal. in d. l. si quis incesti. dicit esse communem Martin. Lauden. in tracta. de legitimat. nu. 71.

Quod in nepote ex filio clerico locum non habet. sed possunt ab auo institui. ita tenet Bal. in d. l. si quis incesti. nume. 2. vers. quæro nunquid hæc lex. C. de incest. nupt. Ratio in qua se fundat est. quia supra dicti filij clerici non sunt incestuosi. sed spurij & ex spurio na

si. Quam opi. tenet Petrus, Cinus, & Salice. in l. 2. C. de episco. & cleric. Abb. in c. ex tenore. & in c. causam quæ. & in c. lator qui filij sint legit. Alexan. in d. §. quod si his. nume. 9. Roderic. Xuares in lectura l. ix. titu. 11. libro 1. fori. fol. 73. pagi. 2. eandem opin. dicit esse commu. Corfettus in singu. in verbo, fornicatio & Cifuentes in l. ix. nume. 7. Tauri. pro qua opinione est glo. in c. per venerabilem. qui filij sint legit. in verbo, adulterinis. vbi filios clericorum vocat adulterinos.

3 Tertio limita, quando cunque pater aliquid relinquit spurio si in gubatur monasterium, nam tales legatum bene valet. Ita tenet Guald. de Cugno, & ibi Bald. in num. 3. versicu. iuxta hoc quero. in l. C. de sacrosanct. eccle. quem sequitur ibi And. de Besetis in repet. nume. 111. Ratio est secundum Bald. quia sicut per oblationem filij legitimantur. Authen. quibus mod. natura. efficiant. sui. §. si quis igitur collatio. 7. per obligationem monasterio factam. & illud dictum Bald. sequitur Alexandr. in addino. ad Barrol. in l. cum quis. C. de natur. libe. & in l. necessariis. nu. 17. ff. de acquir. hæredit. & ibi Franc. de Aret. Cifuentes in l. x. nu. 15. Tauri. Hippol. in singu. c. cclxxiiij. Iacob. de santo Georg. in Authen. non licet. nu. 11. C. de liberis præteritis.

4 Quarto limita, non procedere de iure canonico: nam de iure canonico filio spurio, adulterino, vel incestuoso, debentur alimenta. Ut est text. in c. cum haberet de eo qui duxit in matrimon. quam polt. per adulter. Ratio est, ne filius fame pereat. De iure regio est text. in l. §. i. 13. par. 6. & Abb. in dicto c. cum haberet. in viti. notab. dicit illum text. non esse alibi ad hoc. Et hunc iuri canonico statuit hæc, etiam de iure civili, secundum glo. in dicto c. cum haberet. in fine, quam sequitur ibi Abb. Card. & alij Corfett. in singu. incipiente, spurius. & hanc dicit communem opin. Ias. in consil. xxvii. nu. 4. libro primo. Ioann. Gualden. in tracta. de arte testandi. titu. 1. caput. xliiii. numero 13. Et circa hanc limitationem vide quæ dicuntur sequenti regula.

5 Quinto limita, ut pater teneatur filiam spuriam dotare, cum dos succedat loco alimentorum. Ita tenet Bar. in d. Authen. ex completo. vbi dicit se ita dixisse & consuluisse, quod vsque ad quantitatem sufficientem pro alimentis, pater potest filio spurio relinquere, & eodem modo filie spurie pro dote sua, cum sine aliqua dote neque potest ali neque nubere. Quod dictum dicit esset menti tenendam Panor. in d. c. cum haberet, nu. 5. idem tenet ipse Bar. in l. si franda tor. in §. qui a socero ff. de reuo. his que in fraud. cred. dicens, quod si clericus dotasset filiam suam spuriam, valeret denatio, neque ab ea posset auferre quatenus ipsa de iure canonico posset capere pro alimentis. idem tenet idem Bartol. in l. si. nu. 7. ff. de his quib. ut indig. Hanc opin. tenet Roder. Xuares in lect. l. §. ii. 6. lib. 3. fori. fo. 91. pag. 1. ver. & per dictum c. cum haberet. Circa quam limitationem vide quæ dicam regula sequenti.

6 Sexto fallit, quando cumque filius esset legitimus, nam tunc potest institui a patre. Ita probat tex. & ibi Ioann. Faber in l. cum quis in fine. C. de natu. libe. tex. in Authen. quibus modis naturalis efficiatur sui in §. nullum, collatio. 7. & ita tenet Bald. in c. de casis. numero 34. de officio delega. quem sequitur Iaf. in Authent. qua mulier, nume. 47. C. de sacrosan. eccle. & in l. hac consultissim. §. ex imperfecto, col. 1. C. de testamen. Catellianus Cotta in Moralib. iuris, in verbo, spurius, el. 3. Deci. in consi. cclviii. nume. 6. & Bermondus in tracta. de publicis concubinariis, pagi. 327. numero 39. & in pagi. 359. numero 81. Cifuentes in l. xij. nu. 2. in legibus Tauri. pro qua opinione est tex. ibi, in quantum dicitur quod extantibus filiis legitimis & naturalibus, non succedat legitimus, ergo contrario, si non extant, succedit. Facit quod supra dixi in regu. l. xix. & ultra ibi dicta notandum est, quod licet filius legitimus succedat in bonis patris & possit institui a patre, tamen non gaudent nobilitate parentum, sed tenentur contribuere, sicut si legitimus non esset, vt in pragmat. ix. Anno 1544. Per quam pragmaticam corrigitur l. ix. in fine titu. decimoquinto parte quarta, & in d. l. i. in fine Tauri.

7 Septimo limita, in filiis spuris principum: nam Princeps potest eis donare, & filias dotare, Ita notabiliter concludit Bal. in consi. cccclvi. nu. 9. volu. 5. facit etiam quod notat idem Bal. in consi. 217. num. 11. volu. 1. quem sequitur Nicol. Boer. in decisi. cxxvii. nume. 17. Hanc etiam opin. tenet idem Bal. in c. j. nu. 30. de constitutis, vbi dicit, quod Princeps de plenitudine potestatis hoc facere potest, licet Barb. teneat contrarium in d. c. j. nume. 192. de consti. vbi dicit, quod princeps potest dotare filias suas spurias eatenus quatenus sufficiat ad alimenta, per gl. in d. c. cum haberet. & per alia de quo ibi per eum. & hoc modo dicit quod procedit dictu Bal. ibi. & illud dicit Barb. sequitur Chassa. in consue. Burg. in ti. { Des successions } fo. 285. col. 2. nu. 4. Sed si hoc esset verum, nullum privilegium esset in Principe, cum quilibet priuatus non possit facere, etiam si sit clericus, vt supra dixi in §. limit. praeterea pro doctri. Bal. facit quod supra dixi in regu. 43. in §. limita.

8 Octauo fallit, in matre nam: non extantibus descendentibus legitimis & naturalibus, filius naturalis vel spurius succedit matri tam ab intestato quam ex testamento. Ita probat tex. in l. hac parte & in l. si spurius, ff. vnde cogn. & in l. j. in §. sed si vulgo, ff. ad Tertull. & in §. nouissime. Insti. eo. tit. Probarur etiam de iure regio in l. ix. Tauri, vbi inquit l. quod extantibus filiis legitimis & naturalibus, tales naturales tamen vel spurii, ex dispo. matris sunt capaces & partem honorum, & ita tenet expresse ibi Cifuentes nu. 1. Quod tamen est verum nisi talis filius esset natus ex damnato & punibili coita ex parte matris, quia tunc etiam non extantibus filiis legitimis, filius non succedit matri praeterquam in quinta honoru parte dicitur, & sibi relinquatur non alias, & ita expresse probat supra d. l. 99. Tauri

Tauri. & ibi expresse hoc tenent Cifuentes & doct. & tex. ibi po-
 nit in fine quando filius dicatur natus ex damnatus et punibili coitu
 Quod etiam ponit D. Couarruias in Epitome de sponsalibus, in 2.
 parte, cap. 8. §. 5. num. 15. cum seq. Quod tamen procedit præter-
 quam si talis mater esset per vim stuprata, quo casu talis filius adul-
 terinus non extantibus legitimis succederet matri. Ita tenet Bal. in
 leam quam nu. 25. C. de fideicommiss. vbi tenet, quod si tyrannus
 habuit accessum ad aliquam mulierem per vim quod filius inde na-
 tus non dicitur spurius. Quam opi. tenet idem Bald. in l. si qua illu-
 strum. v. C. ad officia, quem sequitur Cifuentes in d. l. 9. nu. 2. &
 ibi Pala. Ruyi. nu. 15. Nicola. de Vbaldis in tract. de successio. ab in-
 test. in 1. parte, numero 45. Pro qua opinione est tex in c. 1. 2. & 3.
 de in c. ita ne 32. q. 5. & in c. presbyteros 50. dist. & in c. 15. q. 6. vbi
 probant illa iura quod ea que sunt contra voluntatem facientis,
 non imputantur ipsi facienti. Probatur etiam per text. in l. cura. in
 verficu. neque si per vim. ff. de mune. et honori. Facit etiam pro hoc
 illud quod notat Ang. de Peru. in l. 1. in §. remouet. §. ff. de posth. vbi
 tenet quod sponsa violenter cognita ab sponso, potest ingredi mo-
 nasterium eo inuito, sicut antea poterat quem sequitur Hippo. in l.
 ian. §. præterea, numero 12. ff. de quæstio.
 Nono limita, vt non possit institui hæres per viam fideicommiss.
 spurius fraude cessante potest institui heres a patre, dummodo gra-
 uetur pure alteri restituere supra d. hæreditatem. Ratio est, quia cū
 pater possit, imo debeat hodie spurio relinquere alimenta, vt in 4. li-
 mitatione dixi, et hoc debeat seruari in vtroque foro. Est ergo regu-
 la quod qui aliquid capere potest, licet solidum capere non possit
 potest institui heres, & grauari alteri restituere pure ita probat te-
 x. & in l. cogi. in §. hi qui solidū. ff. ad Trebel. vbi gl. t. ponit exē-
 plum in filio naturali. sed cum spurius hodie possit aliquid a paren-
 tibus capere, & æquiparetur in hoc filio naturali, d. c. cum haberet.
 ergo idem est dicendum in filio spurio quod in naturali. Ita in spe-
 cie determinat Ang. & ibi Imol. in l. in tempus. ff. de hered. institu.
 idem Ang. in l. 2. C. eod. titu. Alexan. in d. §. hi qui solidum. Bermō
 dus in tracta. de publicis concubinariis. pagin. 317. numero 20. Pala.
 Ruyos in repe. c. per vestras. §. 10. numero 12. quod etiam videtur
 tenere Rode. Xarez. licet nō se bene firmet, in allegatione 27. fo.
 195. pagi. 1. versic. præterea imo. Ex quo apparet quod licet deci-
 sio glo. in leam quam. in verbo coguntur. C. de fideicom. sit iuridi-
 ca tamen Doct. ponentes exemplum ibidem in capace in totum,
 scilicet de spurio, errant per inadvertentiam, habentes respectum
 solum ad ius ciuile, verans spuris a parentibus alimenta relinqui
 de quo in d. Authen. ex complexu. C. de incestis nupt. cum simili-
 bus. & non respicientes, seu considerantes ius canonicum, de quo in
 d. c. cum haberet. corrigens in hoc ius ciuile cui standum est.
 Et hanc limitationem, intelligo veram, vt supra dixi, quandocun-
 que constaret in se nullam fraudem continere, alias non procede-

D. Petri Duen.

ret, secundum Io. de Imo. in d. l. in tempus. Alexan in d. §. hi qui lo-
lidum. & in d. l. 2. C. de heredi. insti. Corneus in consi. 217. numero
3. volumi 3. Io. Guandenis in tracta. de arte testandi. titu. 1. cautela
14. numero 10.

10 Decimo limita, in fratre: nam frater spurius natus ex eadem ma-
tre succedit fratri suo spurio. Ita probat tex. in l. si spurius. & in
hac parte. ff. vnde cognata. & ita expresse tenet Ludou. de Sardinia
tracta. de legitimatione, in 3. parte, cap. de spuriorum successione,
q. fin. Matth. de Affici. in decisi. 96. Bermond in tracta. de publica
concubinariis pagi. 358. numero 78. Catellianus Cotta in Memora-
libus iuris, in verbo bastardus. el. 1. Circa quam limitationem vide
D. Conarruui. in Epitome de sponsalibus, in 2. parte, capitulo 8. §.
5. numero 19.

11 Vndecimo fallit, quando filius spurius institutus est ab herede pa-
tris. Ita concludit Barto. in l. si his qui ex bonis, numero. 3. in 2. q. 1.
ff. de vulga. & pupil. vbi dicit, quod dicta institutio facta in fauore
spuriij, est valida, quia est tali arti testandi non debet presumi fraudi
argu. tex. in l. edicto. in §. sed heredem. ff. de aliena. iud. mutan. c. 1.
fact. quem sequuntur ibi omnes Doctores. secundum las. numero 10.
Hanc opinionem ante Bar. tenuit Specula. & ibi Io. Andre. in tra-
de successione ab intesta. in §. quid si pater instituit, numero 30.
Bald. in l. eam quam, nu. 54. C. de fideicom. vbi pro ista opinio-
ne adducit glo. in Auth. quibus modis natu. effici sui. in §. fin. in ver-
bo, participium. col. 7. hanc opinionem tenet Alex. in consi. 51.
nume. 3. lib. 2. vbi adducit text. in l. qui titij. testamentum. ff. de his
quibus vt indig. in ver. principaliter, vbi dicitur, quod principaliter
consideratur institutio quæ fit per heredem, non autem considera-
tur institutio remota facta per patrem naturalem in fauorem herede-
dis. Et hanc opinionem tenet Bermondus in tractatu de publicis
concubinariis, pagina 214. nu. 14.

Porro circa hanc regulam cadit questio notabilis, An clericus
iam quod non possit instituere filium vel donare, possit instituere
vel donare nurui? Hanc questionem reperio in iure nostro tangi
per Hostien. in c. 1. in 2. col. de testamen. vbi concludit, quod cum
talis donatio censetur fraudulenta, quod nullo modo valeat, per
Andræ. ibi & Cardi. 1. col. nu. 3.

Contra quam opinionem, ibi, in c. cum officiciis. de testamen. vi-
detur mihi magis verum per sequentia fundamenta. & in primis fa-
cit nam clericus de bonis patrimonialibus potest testari. c. 1. c. quia
nos. de testamen. etiam de bonis acquisitis intuitu ecclesie, ex qua-
dam generali consuetudine nostræ Hispaniæ, vt in c. cæterum, de do-
natio. & ibi gl. in verbo, rarum. ita tenet Syluester in summa, in ver-
bo, clericus. in 4. versu. 2. Guido Papa in decisi. 115. Ioan. Bernar.
in practica, cap. 124. & ita expresse concludit D. Couarro, in c. cum
in officij, nu. 9. de testam. q. hodie decum est per quadam Extra-
gantem

ganem Iulij Tertij nostri Romani Pontificis. vbi permittitur omnibus clericis tam episcopis quam presbyteris vt possint testari de quibuscunque bonis acquisitis, siue intuitu patrimonij siue intuitu ecclesiæ: & sic dico quod clericus non solum de propriis bonis, verum etiam de acquisitis intuitu ecclesiæ potest nuri donare. Et quod talis donatio in se non contineat fraudem, vt præsupponunt supra d. Doct. patet ex sequentibus fundamentis, nam ex tali donatione filio spurio nihil queritur præter alimenta quæ habet ex illis bonis donatis vxori constante matrimonio, vt in l. doce ancillam, C. de rei vend. & in l. 7. tit. 1. par. 4. traditur per doct. in l. in rebus, C. de iure dot. vbi probatur, quod maritus constante matrimonio est dominus rei dotalis, quod intelligendum est impropterea, l. 1. §. de iur. ff. ad Syllaniam, quia maritus tantummodo debet recipere fructus dotis vt aliat familiam, vt in supra d. iuribus. Et patet hoc, quia filio matrimonio dos reuertitur ad ipsam vxorem, vel ad hæredes eius, & sic talis donatio non videtur fraudulenta, cum clericus possit filio suo alimenta relinquere, ne fame pereat, vt in d. c. cum haberet. & in l. 2. tit. 1. par. 6. & ita dixi supra in 4. limita. & dicam infra in rego. sequen. & pater clericus tenetur dotare filiam, cum dos succedat loco alimentorum, vt supra dixi in 5. limitatione. Quod non solum habet locum ex bonis patrimonialibus, verum etiam ex bonis intuitu ecclesiæ acquisitis, vt est glossa in cap. omnino, §. 1. dist. 11. sicut quod infra dicam in regula sequenti, in 3. Ampliatione. Et si dicatur quod talis donatio facta nurui esset fraudulenta, quia excederet quantitatem, vt in d. regula sequenti, in 3. amplia. hoc esset verum in persona filiorum: sed in persona nurus, hoc non est falsus, nec donatio dicitur excedere quantitatem, cum, vt supra dixi, maritus ex bonis datis vxori suæ a patre clerico præter alimenta, et sic sibi necessaria alia habere non potest. Nec obstant dicta in regula sequenti, in 5. limitatione. quod si filius possit alia habere vnde se aliat, quod patet non tenetur eum alimentare: quia hoc est verum quod pater non tenetur, sed licet non teneatur ita vt possit compelli, si vult bene potest, & sic nubere filium cum vxore cui fecit donationem licet filius, vt supra dixi, habeat dominium. Et si opponatur etiam, quod talis maritus potest institui ab vxore: hoc etiam non obstat, cum spurio possit institui ab herede patris, & valeat institutio vt supra dixi in 11. limitatione. Præterea quia est in potestate vxoris instituire maritum vel non. Nec etiam obstat quod isti habeant inter se filios, & post mortem matris hæreditas clerici ad eos deueniat, quia tunc donatio non censetur fraudulenter facta, cum clericus possit, instituire nepos ex filio spurio natos, vt supra dixi in secunda limitatione, in fine. & sic non est fraus quod post mortem sui clerici, vel matris hæreditas vel donatio peruenit ad nepotes filij spurij clerici. & sic concludo valere talem donationem per supra dicta fundamenta, & per alia quæ ex supra dicta regula & sequenti possunt colligi, verum etiam si post mortem nurus cui clericus fe-

D. Petri Duen.

cit donationem, illud quod ex donatione peruenit ad nulum, & sic ad uxorem filij spurij, veniat ad heredes uxoris soluto matrimonio isti heredes tenerentur maritum, & sic filium spurium alimentari ex hereditate clerici, si filius alias non habet unde se aliat, non per text. in Auth. præterea. C. unde vir. & vxor. sed per dicta in feci si regula, in quarta ampliatione, vbi non solum parentes, verum et heredes ipsorum tenentur alere filium spurium. Quæ opinio supra dicta maxime procedit si talis donatio esset nuptia a clerico facta, & re quam cum filio contrahat matrimonium, licet postea contrahat cum post donationem sit in arbitrio uxoris contrahere matrimonium cum filio eiusdem clerici vel non.

REG V L A C C C L X V I I .

- F I L I V S** spurius de iure canonico, debet habere alimenta a parentibus. Hanc regulam probat text. in cap. cum haberet, in fine de eo qui duxit in matrimonium, quam polluit per adulte. Circa quam regulam vide doctor. supra positos in præcedenti regula, & Lambertinum, vbi circa alimenta plura adducit, in tracta. iuris matrimonatus, in tertia quæstione principi. 7. lib. a primo articulo vique ad finalem, folio 392. cum sex sequentibus.
- 1 Amplia primo, vt dispositio huius regulæ seruetur in vtroque foro quia ius civile in hoc corrigitur per supra dictum text. in d. cap. cum haberet. Ita probat glo. in d. c. cum haberet. in gloss. fina. in fine verbis, vbi hoc tenent Doctor. sequendo d. glo. præcipue Abb. numero 5. & hanc opinionem dicit esse communem. Deci. in c. clerici. numero 4. de iudic. & in presentia. nu. 115. de probatio. Hanc etiam opinionem dicit esse communem, Ripa in reperit. l. si vxor. quam, quæstione xxvii. numero 68. C. de reuocan. donatio. & in Rubri. ff. de verborum obligatio, numero 58. & Corsetus in singulari incipienti, Filij spurij. & in Repertorio ad Abb. in verbo, alimenta. Neuiza. in sua Sylua nptiali, libro tertio, numero 25. Betmondus in tractatu de publicis concubinariis, pagina 34. numero 7. Calcanus in consi. 62. nu. 12.
  - 2 Amplia secundo, non solum procedere in vita verum etiam in morte: nam parentes in morte possunt relinquere alimenta filij spurij. Ita tenet Barto. in l. si. nu. 7. ff. de his quibus ut indignis, vbi dicit, quod filio potest aliquid relinqui a patre tempore mortis, tantum vt sufficiat illi ad alimenta. quem sequitur Roderi. Xarez in l. cura l. 1. nu. 6. lib. 4. fori, fo. 91. pagi. 1.
  - 3 Amplia tertio, habere etiam locum in dote, nam pater tenetur dotare filiam spuriam, & potest aliquam rem ei assignare in morte pro dote Ratio, est quia dos succedit loco alimentorum, & bonum est argumentum de alimentis ad dotem. l. cum post. §. gener. ff. de iure donum. & l. prima. ff. soluto matrimo. Ita tenet Barto. in d. l. finali, numero 7. ff. de his quibus ut indignis. Abb. in d. c. cum haberet